

به نام خالق هستی بخش

دانشگاه علوم پزشکی استان فارس

عنوان: بیرون آوردن رحم

تهیه کننده: فاطمه قائد محمدی/کارشناس پرستاری

منبع: بیماری های زنان و زایمان بکمن و لینگ 2019

تاریخ تدوین: مرداد 1400

تاریخ آخرین بازنگری: -

«مرکز آموزشی درمانی حافظ»

چه مراقبت های بعد از عمل هیستریکتومی لازم است ؟

- مرتب پیاده روی داشته باشید.
- از بلند کردن اشیا سنگین خودداری کرده.
- تا سه روز پس از جراحی از مصرف غذاهای که نفخ آور هستند بپرهیزید.
- از مصرف مایعات فراوان مانند آب غافل نشوید..
- برای جلوگیری از بروز یبوست از روغن زیتون، انجیر و آلوی خیس خورده در آب استفاده کنید.
- پس از برداشتن پانسمان در روز دوم جراحی مانعی ندارد اما پس از استحمام ناحیه بخیه ها باید به خوبی خشک شود. یک هفته بعد از عمل جهت کشیدن بخیه ها به پزشک جراحاتان مراجعه نمایید.
- برقراری رابطه جنسی چهار تا شش هفته پس از جراحی ممنوع می باشد.
- در صورتی که هر دو تخمدان بیمار برداشته شده باشد چند روز پس از جراحی علائمی مانند علائم یائسگی بروز می کند که با مصرف داروهای هورمونی ، ویتامین ها و کلسیم تجویز شده از سوی پزشک ، این علائم کاهش پیدا می کند.

پس از مشخص شدن جواب پاتولوژی حتما باید با پزشک معالج مشورت شود تا از عدم وجود بیماری بدخیم اطمینان حاصل شود.

علائم نگران کننده بعد از عمل هیستریکتومی

پس از جراحی هیستریکتومی در صورت مشاهده هر گونه علائمی مانند علائم زیر باید پزشک خود را در جریان بگذارید.:

- تب
- عدم توانایی دفع گاز و مدفوع
- تهوع و استفراغ
- تپش قلب
- فشار پایین
- خروج ترشحات بدبو از واژن
- بیرون زدگی فتق از محل عمل
- مشاهده خون در ادرار
- خونریزی واژن

مراقبت از زخم های عمل هیستریکتومی

عمل هیستریکتومی چه به روش باز انجام شده باشد چه به روش بسته ، ناحیه زخم باید به صورت کاملا خشک نگهداری شود. پس از ۲۴ تا ۴۸ ساعت پس از جراحی پانسمان ها برداشته شده تا اجازه بهبود زخم در هوای باز و خشک داده شود زیرا پانسمان مرطوب از ورود هوا به زخم خوداری می کند.

مراقبت های بعد از عمل هیستریکتومی

بعد از عمل جراحی هیستریکتومی، مایعات و سایر داروها توسط سرم وارد بدن بیمار می شود. برای تخلیه ادرار، از وسیله ای به نام کاتتر در مثانه قرار می گیرد. در صورتی که هیستریکتومی از طریق برش شکمی انجام شده باشد، برش های ایجاد شده باید بخیه بخورد. این بخیه ها حداقل یک هفته زمان نیاز دارند تا بهبود پیدا کنند.

دوران نقاهت پس از عمل خارج کردن رحم

جهت انجام جراحی خارج کردن، بیمار معمولا شب قبل از عمل در بیمارستان بستری می شود. بیمار پس از انجام این جراحی بهتر است که یک شب در بیمارستان بماند. بیمارانی که مشکل خاصی ندارند، پس از عمل می توانند از بیمارستان مرخص شوند. بیمار باید تا ۲ ماه پس از انجام این عمل از برقراری رابطه جنسی خودداری نماید، پس از گذشت این مدت، بیمار معاینه می شود و چنانچه مشکل خاصی نداشته باشد به او اجازه داده می شود تا رابطه جنسی برقرار کند. در دو ماه اول انجام فعالیت های سنگین ممنوعیت دارد. باید در این مدت به خود استراحت دهید و کارهای سنگین انجام ندهید.

انواع روش های جراحی هیستریکتومی

به طور کلی عمل هیستریکتومی یا (برداشتن رحم) به سه روش کلی انجام می گیرد:

جراحی هیستریکتومی به روش باز

در روش جراحی هیستریکتومی باز، معمولا بر روی جداره شکم یک برش طولی یا عرضی به اندازه ۸ تا ۱۰ سانتی متر ایجاد می شود و رحم از ناحیه خارج می شود.

جراحی هیستریکتومی به روش بسته

در جراحی هیستریکتومی به روش بسته، سه تا چهار سوراخ به اندازه ۵ تا ۱۰ میلی متر بر روی شکم ایجاد می شود و به وسیله ابزارهای خاص و دوربینی که از طریق این سوراخ ها وارد بدن می شود عمل جراحی انجام می شود و رحم تکه تکه از این سوراخ ها خارج می شود

جراحی هیستریکتومی به روش واژینال (از طریق واژن)

از این روش در خانم هایی که زایمان های مکرر داشته اند و علائم افتادگی رحم در آن ها بروز پیدا کرده و رحم گشاد تر شده است می توان از این طریق رحم را خارج کرد.

عمل هیستریکتومی، به طور کلی به برداشتن رحم و گردنه رحم اطلاق می شود. بسته به شرایط بیمار و نوع جراحی هیستریکتومی ممکن است حین جراحی تخمدان ها و لوله های رحم نیز برداشته شود یا باقی بماند. این جراحی معمولا به دنبال درد و خونریزی های طولانی مدت، درد در ناحیه لگن و یا سرطان انجام می شود.

علت انجام جراحی خارج کردن رحم: دلایل متعددی وجود دارد که سبب عمل هیستریکتومی یا خارج کردن رحم می شود. این تصمیم زیر نظر پزشک متخصص زنان و زایمان گرفته می شود، زیرا بعد از این جراحی امکان بارداری وجود ندارد. به طور کلی به علل زیر عمل خارج کردن رحم انجام می شود:

- سرطان تخمدان، واژن، لوله های فالوپ یا تخمدان ها
- وجود فیبروم در رحم و تورم غیرطبیعی ماهیچه هایی که در رحم رشد می کنند و می توانند سبب درد در دوران قاعدگی یا فشار بر سایر ارگان های لگنی شوند.
- افتادگی رحم
- سیکل قاعدگی دردناک و سنگین که با درمان دارویی بهبود پیدا نمی کند.
- بیماری آندومتریوز